

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **M. L.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě, ze dne 14. 3. 2005, č. j. 61 Az 161/2004 – 22,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhala zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 8. 2004, č. j. OAM-2524/VL-07-08-2004. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl žádost stěžovatelky o udělení azylu jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatelka současně požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka podala kasační stížnost aniž byla zastoupena advokátem, avšak současně požádala soud o ustanovení advokáta. Krajský soud v Ostravě proto přípisem ze dne 10. 6. 2005 vyzval stěžovatelku k prokázání jejích osobních a majetkových poměrů. Tato výzva byla stěžovatelce doručována prostřednictvím poštovní přepravy na adresu, kterou stěžovatelka uvedla v kasační stížnosti. Protože adresátka, podle údajů na dodejce

zásilky, založené ve spisu, požádala o uložení zásilky bez předchozího pokusu o její doručení, zásilka byla dne 14. 6. 2005 uložena na poště a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Podle § 42 odst. 5 zákona s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 3 in fine a § 50c odst. 1 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „o. s. ř.“) při doručování zásilek, neurčených do vlastních rukou adresáta (což je daný případ), od 1. 1. 2005 platí, že, požádal-li adresát o ukládání zásilek bez předchozího pokusu o jejich doručení, písemnost se uloží. Byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Dále platí, že nebude-li uložena písemnost neurčená do vlastních rukou (což je předmětný případ) vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Tímto dnem je pátek 17. 6. 2005.

Takto bylo při doručování předmětné zásilky postupováno, zásilka byla tímto způsobem uložena dne 14. 6. 2005. Zásilku se však stěžovatelce nepodařilo doručit a byla vrácena soudu zpět s tím, že se stěžovatelka si zásilku nevyzvedla. Účinky doručení nastoupily za užití ustanovení o právní fikci doručení nevyzvednuté zásilky dnem 17. 6. 2005.

Usnesením ze dne 4. 7. 2005, č. j. 61 Az 161/2004 – 32, Krajský soud v Ostravě následně rozhodl, že se žádost stěžovatelky o ustanovení zástupce z řad advokátů zamítá a současně vyzval stěžovatelku, aby si ve lhůtě do patnácti dnů od doručení tohoto usnesení zvolila pro řízení o kasační stížnosti zástupce z řad advokátů. Zároveň stěžovatelku poučil o tom, že pokud výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, který může kasační stížnost odmítnout.

Toto usnesení krajského soudu bylo opět doručováno na adresu stěžovatelky, uvedenou v kasační stížnosti. Stěžovatelka nebyla při pokusu o doručení zásilky zastižena, podle údajů na dodejce zásilky, založené ve spisu, byla zásilka dne 15. 7. 2005 uložena na poště a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Podle § 42 odst. 5 zákona s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a 4 „o. s. ř. při doručování zásilek, neurčených do vlastních rukou adresáta (což je daný případ), platí, že, nebyl-li adresát při pokusu o její doručení zastižen, písemnost se uloží. Byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Dále platí, že nebude-li uložena písemnost neurčená do vlastních rukou (což je předmětný případ) vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Tímto dnem je pondělí 18. 7. 2005.

Takto bylo při doručování předmětné zásilky postupováno, zásilka byla tímto způsobem uložena dne 15. 7. 2005. Zásilku se však stěžovatelce nepodařilo doručit a byla vrácena soudu zpět s tím, že se stěžovatelka si zásilku nevyžádala. Účinky doručení nastoupily za užití ustanovení o právní fikci doručení nevyzvednuté zásilky dnem 18. 7. 2005. Na obsah předmětné zásilky nebylo ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, nijak reagováno.

Protože nezbytnou podmínkou, bez níž nelze řízení o kasační stížnosti vést, je, jak bylo již výše uvedeno s odkazem na ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., povinné zastoupení stěžovatelky advokátem a tento nedostatek nebyl v průběhu poskytnuté lhůty odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť v případech odmítnutí kasační stížnosti, nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. prosince 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu